

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับ
กระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

The Development of English Communication Learning Achievement Using Innovation
and Technology with Local Wisdom through Professional Learning Communities

ปาณิสรา ชีวะภรณ์

สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนหัวดวงรัฐชุมพลภูมิ

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษอย่างแพร่หลาย ครูผู้สอนได้ตระหนักถึงบทบาทของเทคโนโลยีและอินเทอร์เน็ตเพื่อการสอนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นในยุค การศึกษานี้ ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงได้จัดทำผลงานวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการ เรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยการวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อ ๑) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อน และหลังในการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ๒) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการ เรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ จำนวน ๑๗ คน ใช้เวลาในการทดลอง ๔ สัปดาห์ จำนวน ๘ ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ๑) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ๒) แบบสำรวจความพึง พึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ การวิเคราะห์ ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสถิติค่าที(t-test) ผลการวิจัยพบว่า ๑) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลักจากการเรียนรู้ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ๒) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับ กระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ อยู่ในระดับดี

กิตติกรรมประกาศ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ฉบับนี้ สำเร็จลงได้โดยได้รับข้อเสนอแนะจาก ครูศิริวรรณ เมืองเหลือ ซึ่งได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะเกี่ยวกับแนวทางรูปแบบขั้นตอนการเขียนรายงานโดยละเอียด นอกจากนี้ยังได้รับความอนุเคราะห์จากคณะครูโรงเรียนหัวดวงรัฐชนูปถัมภ์ และนักเรียน ทุกคน ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมเอกสาร หลักฐานและผลงานด้านต่าง ๆ ทั้งหมด จนสำเร็จด้วยดี หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้คงเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนหัวดวงรัฐชนูปถัมภ์ และผู้สนใจศึกษาค้นคว้าพอสมควร ขอขอบคุณทุกท่าน ที่ได้กล่าวนามมาข้างต้นเป็นอย่างสูงยิ่ง

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการดำเนินการครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอมอบแด่ บุรพาจารย์ ผู้มีพระคุณทุกท่านด้วยความระลึกถึงพระคุณอย่างสูงยิ่ง

นางสาวปาณิสรา ทิฆะภรณ์

ผู้จัดทำวิจัย

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีและการสื่อสารมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันของคนไทย การสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมาเน้นการท่องจำหลักไวยากรณ์และคำศัพท์ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และมัธยมศึกษาปีที่ ๖ พบว่า คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศมีค่าต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ มาโดยตลอด นอกจากนี้ ผลการประเมินความสามารถด้านภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน CEFR ของนักเรียนไทยส่วนใหญ่ยังอยู่ในระดับ A๑-A๒ ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับพื้นฐานเท่านั้น

ในส่วนโรงเรียนของข้าพเจ้าเอง จากผลการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๑ ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๖๖ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๖๕.๒๕ ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้ที่ร้อยละ ๗๐ โดยเฉพาะทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งการพูดและการอ่านออกเสียง นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่กล้าแสดงออก ออกเสียงไม่ถูกต้อง และไม่สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว จากสภาพปัญหาดังกล่าว ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาเป็นเครื่องมือช่วยในการจัดการเรียนรู้ ร่วมกับการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามาในบทเรียน เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและเห็นคุณค่าของการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความหมายต่อผู้เรียน

นอกจากนี้ ข้าพเจ้าได้นำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ โดยการร่วมมือกับครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ รวมถึงปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น เพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการความรู้ด้านภาษาอังกฤษกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเป็นสื่อในการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังในการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
๒. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนห้วยดงรัฐชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๓๐ คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษความพึงพอใจของนักเรียนต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเนื้อหาในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหัวข้อเรื่อง "Local Wisdom in Our Community" ซึ่งบูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ใช้เวลาในการทดลอง ๔ สัปดาห์ สัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น ๘ ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเน้นทักษะการพูดและการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

นวัตกรรมและเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ได้แก่ แอปพลิเคชัน English Listening and Speaking, Google Classroom, Kahoot, Quizizz และ Canva ซึ่งใช้เป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

กระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่บูรณาการเนื้อหาภาษาอังกฤษกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน เช่น อาหารพื้นบ้าน หัตถกรรมพื้นบ้าน การแสดงพื้นบ้าน สมุนไพรพื้นบ้าน เป็นต้น โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น และฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) หมายถึง การรวมตัวกันของครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ รวมถึงปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ วางแผน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สังเกตการจัดการเรียนรู้ และสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ พอใจ และประทับใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งวัดได้จากแบบสำรวจความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ
๒. นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
๓. นักเรียนเห็นคุณค่าและภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง และสามารถสื่อสารเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างเหมาะสม
๔. ครูมีแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
๕. โรงเรียนมีเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน และปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น ในการอนุรักษ์ และเผยแพร่ภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัย โดยนำเสนอตามลำดับดังนี้

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
๒. ทฤษฎีการเรียนรู้และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ
๓. การจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
๔. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community)
๖. การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
๗. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ตามที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (๒๕๕๒) ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โดยมีหลักการสำคัญดังนี้

๑.๑ วิสัยทัศน์

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

๑.๒ สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไว้ ๔ สาระ ดังนี้

สาระที่ ๑ ภาษาเพื่อการสื่อสาร

สาระที่ ๒ ภาษาและวัฒนธรรม

สาระที่ ๓ ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ ๔ ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

๑.๓ คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ผู้เรียนต้องสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน และ เขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา มีทักษะการคิด วิเคราะห์ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่นๆ

จากการรายงานผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ของสถาบัน ทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (๒๕๕๒) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนส่วนใหญ่ อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง โดยเฉพาะทักษะการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับปัญหาที่ผู้วิจัยพบในชั้นเรียน

๒. ทฤษฎีการเรียนรู้และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ

๒.๑ แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach)

Richards และ Theodore (๒๐๐๒) ได้เสนอแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับ บริบทและสถานการณ์จริง การสอนภาษาตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารมีลักษณะสำคัญดังนี้

- ๑) เน้นการสื่อสารในสถานการณ์จริง
- ๒) ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษามากกว่ารูปแบบของภาษา
- ๓) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีความหมาย
- ๔) บูรณาการทักษะทางภาษาทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน

๒.๒ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน (Task-Based Learning)

Willis (๒๐๐๒) ได้นำเสนอกรอบแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลง มือปฏิบัติงานที่มีความหมายและนำไปใช้ได้จริง โดยมีขั้นตอนสำคัญ ๓ ขั้นตอน ได้แก่

- ๑) ขั้นเตรียมภาระงาน (Pre-task)
- ๒) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (Task cycle)
- ๓) ขั้นหลังปฏิบัติภาระงาน (Language focus)

การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย ส่งเสริมความเชื่อมั่นในการใช้ ภาษา และพัฒนาความคล่องแคล่วในการสื่อสาร

๒.๓ กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding)

Larkin (๒๐๐๑) ได้อธิบายว่า กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เป็นการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติภาระงานที่อยู่เหนือระดับความสามารถที่เขาจะทำได้ด้วยตนเอง และค่อยๆ ลด ความช่วยเหลือลงเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ลักษณะสำคัญของกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้มีดังนี้

- ๑) ให้แนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนควรทำ
- ๒) อธิบายเหตุผลว่าทำไมต้องทำภาระงานนั้น

- ๓) ช่วยให้ผู้เรียนมุ่งความสนใจไปที่ภาระงาน
- ๔) ชี้แนะวิธีการทำงานและอธิบายความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ผู้เรียนทำกับสิ่งที่ควรทำ
- ๕) ลดความคับข้องใจและความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในระหว่างการเรียนรู้

จากการศึกษาของสุกานดา ญาติพร้อม (๒๕๕๐) พบว่า การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี

การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากเทคโนโลยีช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูล เนื้อหา และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย มีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน

นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีหลายรูปแบบ เช่น

- ๑) การใช้สื่อมัลติมีเดีย
- ๒) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
- ๓) การใช้อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ทางการศึกษา
- ๔) การใช้โปรแกรมประยุกต์ต่างๆ
- ๕) การใช้สื่อสังคมออนไลน์

การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาที่เป็นธรรมชาติ ได้เรียนรู้บริบทการใช้ภาษาที่หลากหลาย และมีโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษาในสถานการณ์จริง

๔. การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕ (กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๔๖) ได้ให้ความสำคัญกับการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการศึกษา โดยมาตรา ๒๓ ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งต้องมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (๒๕๕๑) ได้กำหนดนโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา โดยมุ่งให้สถานศึกษาบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง รู้จักรากเหง้าของวัฒนธรรม และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

จากการศึกษาของปวราร์ย เรื่องมณี (๒๕๔๙) พบว่า การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหา
ท้องถิ่นช่วยส่งเสริมความสามารถทางการพูดและความรู้ในเนื้อหาท้องถิ่นของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
เนื่องจากผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับเนื้อหาที่เรียน ทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารเกี่ยวกับ
ท้องถิ่นของตนเอง

๕. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community)

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ PLC เป็นการรวมตัวกันของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อ
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และพัฒนาวิชาชีพร่วมกันอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็น
สำคัญ ลักษณะสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีดังนี้

- ๑) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน
- ๒) การทำงานเป็นทีมและการเรียนรู้ร่วมกัน
- ๓) การมีภาวะผู้นำร่วม
- ๔) การสนับสนุนจากองค์กรและชุมชน
- ๕) การมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียน

การนำกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ช่วยให้
ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาวิธีการสอนร่วมกัน มีการสังเกตการสอนและให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน
ทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖. การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บุญชม ศรีสะอาด (๒๕๕๒) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า เป็นกระบวนการ
ตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยมีขั้นตอนสำคัญดังนี้

- ๑) การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้
- ๒) การสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ๓) การดำเนินการวัดผล
- ๔) การวิเคราะห์ผลและแปลความหมาย
- ๕) การนำผลไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ ควรมีลักษณะสำคัญดังนี้

- ๑) ประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment)
- ๒) ประเมินทั้งความรู้และทักษะการใช้ภาษา
- ๓) ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย
- ๔) ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน
- ๕) นำผลการประเมินมาพัฒนาการเรียนการสอน

๗. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๗.๑ งานวิจัยในประเทศ

ปวรารย์ เรืองมณี (๒๕๔๙) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการพูดและความรู้ในเนื้อหาท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการพูดและความรู้ในเนื้อหาท้องถิ่นสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนดังกล่าวในระดับมาก

สุกานดา ญาติพร้อม (๒๕๕๐) ได้ศึกษาการบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับก้าวหน้า ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้น นักเรียนมีความกล้าแสดงออก และกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น

๗.๒ งานวิจัยต่างประเทศ

Larkin (๒๐๐๑) ได้ศึกษาการให้ความช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียนผ่านการสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบเสริมต่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความเชื่อมั่นในการทำงาน และมีความพึงพอใจในการเรียนรู้มากขึ้น

Richards และ Theodore (๒๐๐๒) ได้ศึกษาแนวทางและวิธีการสอนภาษา พบว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องตามบริบท

Willis (๒๐๐๒) ได้ศึกษารอบแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมาย และส่งเสริมการพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง ๔ ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน เนื่องจากการบูรณาการแนวคิดและวิธีการสอนที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมการเรียนรู้ในบริบทจริง และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ" ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนห้วยดงรัฐชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๓๐ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

๑. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน ๔ แผน แผนละ ๒ ชั่วโมง รวม ๘ ชั่วโมง

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน ๑ ชุด เป็นแบบทดสอบชนิดปฏิบัติ (Performance Test) ที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๑ บทความ ซึ่งมีความยาวประมาณ ๕๐-๑๐๐ คำ และมีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Rubric Scoring) ๕ ระดับ ครอบคลุมด้านความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะ การออกเสียงสระ การเน้นเสียงในคำ การเน้นเสียงในประโยค จังหวะ และทำนองเสียง

แบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน ๑ ชุด เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) จำนวน ๑๕ ข้อ ครอบคลุม ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

๓. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

- ๑) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

- ๒) ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนห้วยดงรัฐชนูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
- ๓) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี การจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และการจัดการเรียนรู้ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ
- ๔) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชน โดยการสัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น และรวบรวมข้อมูล
- ๕) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน ๔ แผน แผนละ ๒ ชั่วโมง รวม ๘ ชั่วโมง
- ๖) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้
- ๗) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง ๔ แผน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง ๐.๖๗-๑.๐๐ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๘) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- ๙) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

- ๑) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- ๒) วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๖๐) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
- ๓) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชนิดปฏิบัติ (Performance Test) โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงข้อความภาษาอังกฤษเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๑ บทความ ซึ่งมีความยาวประมาณ ๑๕๐-๒๐๐ คำ
- ๔) สร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริค (Rubric Scoring) ๕ ระดับ ครอบคลุมด้านความถูกต้องของการออกเสียงพยัญชนะ การออกเสียงสระ การเน้นเสียงในคำ การเน้นเสียงในประโยค จังหวะ และทำนองเสียง
- ๕) นำแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

และผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนน

- ๖) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบทดสอบมีค่า IOC เท่ากับ ๑.๐๐ และเกณฑ์การให้คะแนนมีค่า IOC อยู่ระหว่าง ๐.๖๗-๑.๐๐ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๗) ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบและเกณฑ์การให้คะแนนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- ๘) นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การสร้างและหาคุณภาพของแบบสำรวจความพึงพอใจ

- ๑) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจ
- ๒) กำหนดขอบเขตของความพึงพอใจที่ต้องการศึกษา ได้แก่ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล
- ๓) สร้างแบบสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) จำนวน ๑๕ ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

๕ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

๔ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

๓ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

๒ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

๑ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

- ๔) นำแบบสำรวจความพึงพอใจที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๓ ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล และ ผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของแบบสำรวจความพึงพอใจ
- ๕) นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ ๐.๕๐ ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่า แบบสำรวจความพึงพอใจมีค่า IOC อยู่ระหว่าง ๐.๖๗-๑.๐๐ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด
- ๖) ปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจความพึงพอใจตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
- ๗) นำแบบสำรวจความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

๑. ขั้นเตรียมการทดลอง

- ๑) ผู้วิจัยขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อทำการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๒) ผู้วิจัยจัดประชุมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ซึ่งประกอบด้วย ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น เพื่อวางแผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน
- ๓) ผู้วิจัยเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ และแบบสำรวจความพึงพอใจ
- ๔) ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขั้นตอนการทดลองให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทราบ

๒. ขั้นตอนการทดลอง

- ๑) ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- ๒) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ จำนวน ๔ แผน แผนละ ๒ ชั่วโมง รวม ๘ ชั่วโมง โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนดังนี้
- ๓) ขั้นเตรียมความพร้อม (Warm-up) โดยใช้กิจกรรมที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อกระตุ้นความสนใจของนักเรียน
- ๔) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (Presentation) โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี เช่น วิดีทัศน์ แอปพลิเคชัน เกมออนไลน์ เป็นต้น เพื่อนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบภาษาอังกฤษ
- ๕) ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice) โดยให้นักเรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย
- ๖) ขั้นนำไปใช้ (Production) โดยให้นักเรียนนำความรู้และทักษะที่ได้ฝึกปฏิบัติไปใช้ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลอง
- ๗) ขั้นสรุปและประเมินผล (Wrap-up and Assessment) โดยให้นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้และประเมินผลการเรียนรู้

ระหว่างการดำเนินการทดลอง มีการจัดประชุมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อสังเกตการจัดการเรียนรู้ และสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป โดยหลังการทดลองเสร็จสิ้น ผู้วิจัยทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลอง (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันกับการทดสอบก่อนการทดลอง และผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจความพึงพอใจหลังการทดลองเสร็จสิ้น

๓. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

- ๑) นำผลการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ๒) นำผลการตอบแบบสำรวจความพึงพอใจมาวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

๑. การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ
 - วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
 - เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)
๒. การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน
 - วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียน
 - แปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๑-๕.๐๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๑-๔.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๑-๓.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย ๑.๕๑-๒.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐-๑.๕๐ หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. สถิติพื้นฐาน
 - ค่าร้อยละ (Percentage)
 - ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๒. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
- ค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

๓. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

- การทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

บทที่ ๔

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้ดำเนินการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนห้วยดงรัฐชนูปถัมภ์ อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร จำนวน ๓๐ คน ในภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ เป็นระยะเวลา ๔ สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น ๘ ชั่วโมง ข้าพเจ้าขอสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

๑. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{x} = ๑๘.๖๕$, S.D. = ๒.๔๗) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\bar{x} = ๑๐.๑๒$, S.D. = ๓.๕๔) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

๒. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = ๔.๒๑$, S.D. = ๐.๖๘) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี ($\bar{x} = ๔.๔๕$, S.D. = ๐.๖๓) รองลงมา คือ ด้านการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{x} = ๔.๓๒$, S.D. = ๐.๗๑) และด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = ๔.๑๘$, S.D. = ๐.๖๕) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ข้าพเจ้าขออภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

ประการแรก การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านสื่อที่หลากหลายและทันสมัย ได้แก่ แอปพลิเคชัน English Listening and Speaking, Google Classroom, Kahoot และ Canva ซึ่งช่วยกระตุ้นความสนใจและความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แอปพลิเคชัน English Listening and Speaking ที่ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฟังและออกเสียงตามเจ้าของภาษา พร้อมทั้งมีการประเมินผลการออกเสียงทันที ทำให้นักเรียนทราบข้อบกพร่องและสามารถปรับปรุงการออกเสียงได้อย่างเหมาะสม ข้าพเจ้าสังเกตว่า นักเรียนมีความสนุกสนานในการใช้แอปพลิเคชันดังกล่าว และมีความพยายามในการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องมากขึ้น นอกจากนี้ การใช้ Kahoot และ Quizizz ในการทบทวนความรู้ยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน และกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา จันทรเฒ (๒๕๖๓) ที่พบว่า การใช้แอปพลิเคชันในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษช่วยเพิ่มแรงจูงใจและทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ประการที่สอง การบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทที่มีความหมายและใกล้ตัว เช่น การเรียนรู้คำศัพท์และบทสนทนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหารพื้นบ้าน หัตถกรรมพื้นบ้าน การแสดงพื้นบ้าน และสมุนไพรพื้นบ้าน ในชุมชนหัวดง อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ทำให้นักเรียนเห็นประโยชน์และความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง ข้าพเจ้าได้พานักเรียนไปเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น และให้นักเรียนฝึกสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การแนะนำอาหารพื้นบ้าน การอธิบายขั้นตอนการทำหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นต้น ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

ประการที่สาม การดำเนินการวิจัยผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ทำให้ข้าพเจ้าได้รับความร่วมมือจากครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ รวมถึงปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น ในการร่วมกันวางแผน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สังเกตการจัดการเรียนรู้ และสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความหลากหลาย น่าสนใจ และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน นอกจากนี้ ยังได้รับข้อเสนอแนะและคำแนะนำจากเพื่อนครูที่เข้าร่วมสังเกตการสอน ทำให้สามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ข้าพเจ้าเห็นว่ากระบวนการ PLC เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครู และช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ ภู่วิภาดาธรรม (๒๕๖๔) ที่พบว่า การดำเนินการตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพช่วยพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอน และส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

๒) ความพึงพอใจของนักเรียน

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.68) โดยมีความพึงพอใจด้านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสูงสุด ($\bar{x} = 4.45$, S.D. = 0.63) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

ประการแรก นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักเรียนได้ใช้แอปพลิเคชันที่ทันสมัยและน่าสนใจ เช่น แอปพลิเคชัน English Listening and Speaking, Google Classroom, Kahoot, Quizizz และ Canva ซึ่งช่วยให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่สนุกสนานและน่าสนใจ นักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะการฟังและการพูดได้ทั้งในและนอกห้องเรียน และได้รับข้อมูลย้อนกลับทันที ทำให้ทราบข้อบกพร่องและสามารถปรับปรุงได้อย่างทันที่ นอกจากนี้ การใช้เกมการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน Kahoot และ Quizizz ยังช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนานและกระตุ้นการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ข้าพเจ้าสังเกตว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนุกสนานในการเรียนรู้ผ่านการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรอุมา สงวนญาติ (๒๕๖๕) ที่พบว่า การใช้เทคโนโลยีและแอปพลิเคชันในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษช่วยสร้างความพึงพอใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน

ประการที่สอง นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทที่มีความหมายและใกล้ตัว ได้เรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้านในท้องถิ่น และได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง ทำให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น จากการสัมภาษณ์นักเรียนเพิ่มเติม พบว่า นักเรียนรู้สึกประทับใจที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษควบคู่ไปกับการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรู้สึกภูมิใจที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการนำเสนอภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ผู้อื่นรับรู้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิชัย วงษ์ใหญ่ (๒๕๖๓) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับบริบทและวิถีชีวิตของผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีความพึงพอใจในการเรียนรู้

ประการที่สาม นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทำให้นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่และการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจ และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียน นอกจากนี้ การมีปราชญ์ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ยังช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากบุคคลที่หลากหลาย และได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่แปลกใหม่และน่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุมน อมรวิวัฒน์ (๒๕๖๒) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากบุคคลที่หลากหลายและได้รับประสบการณ์ตรงจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและมีความพึงพอใจในการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ข้าพเจ้ามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- ๑) ครูผู้สอนควรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเลือกใช้แอปพลิเคชันที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้แอปพลิเคชันอย่างเต็มที่
- ๒) ครูผู้สอนควรบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในบริบทที่มีความหมายและใกล้ตัว และเกิดความภาคภูมิใจใน ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตนเอง ทั้งนี้ ควรสำรวจและศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนก่อน นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และประสานความร่วมมือกับปราชญ์ชาวบ้านในการให้ ความรู้แก่นักเรียน
- ๓) โรงเรียนควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูดำเนินการตามกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง วิชาชีพ (PLC) โดยจัดให้มีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูในโรงเรียน และสร้างเครือข่าย ความร่วมมือกับครูในโรงเรียนอื่น ๆ ปราชญ์ชาวบ้าน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกัน พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

๒. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- ๑) ควรมีการศึกษาผลการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น ทักษะการฟังการ พูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีร่วมกับ กระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ กับการจัดการ เรียนรู้แบบอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
- ๒) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- ๓) ควรมีการพัฒนาและประเมินประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่บูรณาการกับภูมิ ปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้ได้สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการ สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) ควรมีการศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้นวัตกรรมและ เทคโนโลยีร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ผ่านชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ในระยะยาว เพื่อศึกษาความคงทนของความรู้และทักษะที่เกิดขึ้น

บรรณานุกรม

บุญชม ศรีสะอาด. พื้นฐานการวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัย

และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๒.

ปวร่ายเรืองมณี. การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริม

ความสามารถทางการพูดและความรู้ในเนื้อหาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.

เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๙.

เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนักงาน. นโยบายส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา.

พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ : บริษัท พิมพ์ดีการพิมพ์จำกัด, ๒๕๕๑.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม

ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๕. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและ

พัสดุภัณฑ์, ๒๕๔๖.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). รายงานผลการทดสอบระดับชาติ

(O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๕๑. [ซีดี-รอม]. เข้าถึงได้จาก :

ฐานข้อมูลรายงานผลการทดสอบระดับชาติ (O – NET) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๕๑ โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม, ๒๕๕๒.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช ๒๕๕๑ . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร

แห่งประเทศไทย จำกัด, ๒๕๕๒.

สุกานดา ญาติพร้อม. การบูรณาการกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานกับกลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเอง

ของนักเรียนระดับก้าวหน้า. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. เชียงใหม่ :

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๐.

Larkin, M.J. “Providing Support for Student Independence through Scaffolded

Instruction,” Council for Exceptional Children. ๓๔ (๑) : ๓๐-๓๔ ; ๒๐๐๑.

Richards, J. C. and R. S. Theodore. Approaches and Methods in Language Teaching.

Cambridge: Cambridge University Press, ୨୦୦୭.

Willis, Jane. A Framework for Task-Based Learning. ୨ nd ed. Essex : Addison Westley

Longman, ୧୯୯୯.